

Meditácie 150, 151 a 152

6. august 2022

Meditačný obsah 150

Ak vyjadríme budúcnosť jednoduchými slovami, ale plnými obsahu, môžeme definitívne povedať, že spiritualita v človeku predstavuje chrbticu poskytujúcu prežitie a všetko to úsilie o záchranu sveta alebo čo i len o vonkajšie zlepšenie pomerov, sa nachádza v stále väčšom úpadku. Rovnako tak, ako nejaká nová žiadaná strana bez spirituálneho základu je odsúdená na to, aby stroskotala.

Aký je však význam slova spiritualita? Medzičasom sa slová ako spiritualita alebo byť spirituálny stali modernými heslami, čo sa môže zdať veľmi zvláštne. Čo znamená reálne sa vyvíjať k vyšším vhl'adom, ako aj k ich uskutočňovaniu do činného života? Veľmi ľahko sa spiritualita vysvetlí, ak vyjdeme z toho, že existujú pozemské pomíňajúce sa hodnoty a duševné aktivity, práce a skúsenosti na základe poznania, ktoré majú až do posmrtného života pretrvávajúci a substanciálny význam. Avšak ešte raz si položíme otázku, čo sú to trvalé hodnoty? Ako sa prejavujú?

Kde sú tieto trvalé hodnoty, ktoré sa chcú prejaviť vo svete ako veľký zdroj síl? Duchovný svet nechce pre človeka iba zabezpečiť prežitie, ale orosiť jednotlivú individualitu tou dimenziou, ktorá predstavuje skutočné vnútorné a nosné hodnoty a to sú tie, ktoré majú naďalej kontinuitu v posmrtnom živote prostredníctvom duše človeka.

A preto otázky k meditácii a štúdiu sú:

Aké, ktoré dimenzie sú nosné a pretrvávajú po smrti?

Ako a akými slovami sa dajú popísať tieto zážitkové skúsenosti?

Zdroj na prehĺbenie:

Heinz Grill: Liečivá sila duše, 11. kapitola:

Ktorá dimenzia ostáva po smrti v duševnej ríši?

Úryvok:

„Po tom, ako jednotlivý pozorovateľ rozvinul ideály a myšlienky k nejakému viditeľnému alebo mysliteľnému objektu a podľa toho, ako ich v priebehu aktivity vedomia formuje, vyžaruje navonok z jeho duševného života nejaká farba v určitej špecifickej kvalite. Toto svetlo, ktoré vyžaruje von, predstavuje farby a formy, a chcelo by byť pozdvihujúce a presvetľujúce, obaľuje dušu človeka v posmrtnnej ríši kozmu. Pozorujúci stratil svoje fyzické telo a ide do svetla, ktoré on sám vyžaruje na svoje okolie a na všetkých blížnych. Z tohto dôvodu pozemský človek vo svojom svetskom bytí predstavuje oveľa viac to, čo prijal od sveta, a až v posmrtnom živote reprezentuje tú dimenziu svetla, ktorú si vydobyl pomocou ideálov a pomocou utvárania vývoja, a ktorú nakoniec vyžaruje smerom navonok. Každý jednotlivý občan tejto Zeme chce prijaté svetlo transformovať do najbližšej ušľachtilejšej a dokonca krajšej podoby, lebo nechce sa svojou dušou iba pasívne zúčastňovať pozemského diania, chce ho kultivovať, zušľachtovať a vytvoriť vyšší stupeň doterajších okolností.“ (s.80)

14. august 2022

Meditačný obsah 151

Pretrvávajúca hodnota, ktorá po smrti zosiela naspäť na svet povznášajúcu a pozdvihujúcu vyžarujúcu silu, sa v jednoduchom zmysle zakladá v manas, v ďalšom vývoji potom následne v buddhi a napokon vo svojej dokonalosti v atman. Opis troch rovín, ktoré Rudolf Steiner prirovnáva k duchovnému svojbytiu, k životnému duchu a k duchovnému človeku, teda v konečnom dôsledku k človeku, ktorý je úplne preduchovnený, poukazuje teoreticky, avšak

predsa len nadriadeným spôsobom na vzostupné stupňovanie trvácich hodnôt.

Hĺbka poznania určitého javu môže nadobúdať veľmi rôzne stupne vývoja. Kto napríklad mRNA-očkovanie proti korone hodnotí ako nevhodné, ba dokonca škodlivé, ešte to bezpodmienečne neznamená, že by si s týmto tvorením si názoru dokázal rozvinúť nejakú trvácnu hodnotu. Väčšinou tieto názory za alebo proti očkovaniu zostávajú na úrovni, ktorá je ešte stále veľmi nepriaznivá pre poznanie, a teda je táto zvolená rovina polaritná. Akonáhle sa však rozvinie skúsenosť zámerného zvedomenia, to bude pôsobiť cez dušu v zmysle manasu, ba dokonca možno v prvých náznakoch v zmysle buddhi a takto vybavený duchovný žiak bude pôsobiť povznášajúco a zmierujúco ako na očkovaných, tak aj na neočkovaných. Musí však dobre preniknúť do témy v zmysle odborne podloženého medicínskeho poznania a k tomu vhodného duchovného objasnenia významov. Vedomie, ktoré je založené na prvých trvácnych zážitkoch a poznávajúcej skúsenosti, pôsobí v období života oslobodzujúco na blížnych a ostáva ako pozitívne vyžarovanie prítomné aj po smrti. Je to trvalá hodnota.

Budúcnosť prinesie také pocity, že mnohí ľudia, ktorí konajú negatívne činy kvôli systému alebo kvôli egoistickému získaniu výhod, budú prežívať naozajstnú stratu seba samého. V dôsledku nezadržateľného kolapsu prostredníctvom temnoty existencie tieto pocity zasiahnu ustarostenú úbohú ľudskú dušu. Hoci dnes ľudí riadi nerozum, klamstvá a mnoho zbytočných konfliktov, duchovný svet prichádza bližšie k dušiam a otvára záblesk morálneho svedomia. Bude to pocit, že človek sám sebe škodil, a preto musí ďalej žiť v úbytku a v horších podmienkach. Pocity ľudí však budú v budúcnosti mnohoraké. V núdzi, akú plodí táto doba, s mnohými pocitmi strát, ktorými jedinec trpí, sa však duchovný svet približuje. Kompenzácie už viac nestačia na vyhýbanie sa realite. Pocity, že duch existuje, morálka, ako aj osud so svojou logikou budú v budúcnosti k človeku ticho pristupovať.

Tieto vety majú v nasledujúcom týždni slúžiť na meditáciu.

Zdroje na prehĺbenie

1. Popis pojmov duchovné svojbytie, životný duch a duchovný človek od Rudolfa Steinera – napr: <https://anthrowiki.at/Geistesmensch>

2. Článok Heinza Grilla: „[Ktorá dimenzia má v dnešnej dobe trvalú existenciu?](#) ”

20. augusta 2022

Meditačný obsah 152

Meditačné vety o prichádzajúcich pocitoch a o tichom vstupovaní duchovného sveta, ktoré sme popísali už minulý týždeň, budeme ďalej pestovať v nasledujúcom týždni.

Hoci momentálne v skutočnosti nevidno, že jedinci, ktorí vedia druhých využívať alebo s nimi manipulovať, trpia stratou seba, aj tak pri nich máme jemný pocit, že prehrávajú. Zákonitosti života veľmi jasne ukazujú, ako väzby zajmú človeka a držia ho v ilúziách. Ale ak sa zbaví svojich väzieb, opäť ľahšie získa nové a lepšie pocitové vnímanie reality. Čím silnejšie väzby v človeku panujú, tým menej dokáže v skutočnosti prežívať reálne spirituálne citové vnemy.

Strata materiálnych statkov alebo bežné odmietanie všeobecnou kolektívnou mocou vo svete ešte nespôsobuje človeku škodu. Materializmus dnešnej doby však vedie bezprostredne k úbohosti človeka, ale uznanie, že všetok konzum vedie k umenšeniu, by vytvorilo do budúcnosti nový začiatok. Čím viac je súčasná doba kompenzovaná pripútanosťami, tým menej skutočných duchovných pocitov môže k človeku pristupovať. Pre mnohých ľudí však už nebudú väzby tak ľahko udržateľné.

Je priaznivé, keď si človek bude dobre sprítomňovať ústredné vety z hľadiska obsahu, spomínané v minulom meditačnom liste, ba dokonca, keď sa ich naučí naspamäť.

Budúcnosť prinesie cit pre to, že mnohí ľudia, ktorí kvôli systému alebo kvôli egoistickému získaniu výhod konajú negatívne činy, budú prežívať naozajstnú stratu Ja. V dôsledku nezastaviteľného kolapsu sa tieto pocity dostávajú k utrápenej a nešťastnej ľudskej duši prostredníctvom temnoty bytia. Hoci dnes ľuďom vládne nerozumnosť, klamstvá a mnohé zbytočné konflikty, duchovný svet sa približuje k dušiam a otvára záblesk mravného svedomia. Bude to pocit, že jednotlivec sám seba poškodil, a preto musí ďalej žiť s ujмами a v horších podmienkach. Pocity ľudí sa však v budúcnosti budú mnohako odlišovať. V ťažkostiach, ktoré prináša doba, s mnohými pocitmi straty, ktorými jednotlivec trpí, sa duchovný svet približuje. Kompenzácie už nebudú stačiť na to, aby sa človek vyhol realite. V budúcnosti bude na človeka

ticho zostupovať pocit, že duch existuje, ako aj morálka a osud so svojou logikou.

Ďalšie zdroje:

1) Citát z meditačného listu č. [106](#) o väzbách:

„Podľa hodnotenia autora je v princípe dôležité, aby sa človek v žiadnom prípade nepoddal väzbám, lebo to sú najviac pôsobiace vplyvy, aké obsadzujú subjektívne vedomie a zabraňujú akémukoľvek stanoveniu vyššieho cieľa, ktorý je objektívny.“

2) Rudolf Steiner o morálke:

„V predpozemskom bytí si od Božstiev osvojujeme dar nazerať na druhého človeka, všímať si, ako on cíti, ako myslí a s vnútornou spoluúčasťou pochopiť, čím on je. A dalo by sa povedať, že ak by sme nemali zmienenú komunikáciu s Bohmi, nikdy by sme neboli schopní na Zemi rozvinúť taký náhľad do druhého človeka, ktorý jediný v zásade umožňuje pozemský život. Musíte dokonca myslieť na lásku v tomto konkrétnom zmysle, keď hovorím o láske a najmä o všeobecnej medziľudskej láske, ako som ju už popísal: v zmysle skutočne dôverného porozumenia druhému človeku. A ak ku všeobecnej ľudskej láske pridáme toto porozumenie, potom máme súčasne s tým, čo je dané, aj všetko, čím je ľudská morálka. Pretože pozemská ľudská láska, ak sa nepohybujeme iba v obyčajných frázach alebo v pekných rečičkách alebo v zámeroch, ktoré nie sú uskutočňované, alebo také dačo, spočíva na záujme, ktorý prejavuje jeden človek voči druhému, na možnosti nahliadnuť do iných ľudí.“

Rudolf Steiner: Vzťah hviezdneho sveta k človeku a človeka k hviezdному svetu (GA 219, s.62)

[meditácia 149](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č. 153](#)